

7. deň

Z liturgického čítania:

Toto hovorí Pán, Boh, Svätý Izraela: „Sionský ľud, čo bývaš v Jeruzaleme, ty nebudeš plakať ustavične. On sa iste zmiluje nad tebou, keď budeš volať o pomoc; odpovie ti hneď, len čo počuje tvoje volanie.“ (Iz 30, 19)

Sv. Ignác o sebe:

Často sa mi za jasného dňa prihodilo, že som videl vo vzduchu vedľa seba nejakú vec, ktorá mi spôsobovala veľkú útechu, lebo bola mimoriadne pekná. Nepodarilo sa mi dobre rozoznať, o čo vlastne išlo; Videnie tejto veci ma veľmi tešilo a naplňovalo útechou; čím častejšie som ju videl, tým viac rástla moja útecha a keď zmizla, tak sa mi to nepáčilo. Až do tejto doby som skoro vždy ostával v tom istom duševnom stave s dosť rovnomernou radosťou, ale nemal som ešte nijaké poznanie vnútorného duchovného života. (Autob. 19 – 20)

Podnet s aplikáciou:

Sv. Ignác v tomto období prežíval vnútornú radosť, ktorú nazýval útechou. Z čoho mám dnes radosť ja? Ak práve neprežívam radosť, rozpomeniem sa na tie momenty môjho života, ktoré mi spôsobovali radosť a poďakujem sa za to Bohu.

Modlitba:

Ó, Ježišu, večný Bože, ďakujem Ti za Tvoje nespočetné milosti a dobrodenia. Nech každý úder môjho srdca je novým chválospevom vďakyvzdávania Tebe, Bože. Pane, každá kvapka mojej krvi nech obieha pre Teba. Moja duša je jedným chválospevom zvelebenia Tvojho milosrdenstva. Milujem Ťa, Bože, pre Teba samého. Amen. (Modlitba vďaky sv. s. Faustíny, Den. 1794)